



## Arrest

nr. 159 210 van 22 december 2015  
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Lipjan en Kosovaars staatsburger. Ten gevolge van het Kosovo-conflict verbleef u als vluchteling van 1999 tot november 2003 in Macedonië. Nadien keerde u terug naar Lipjan waar u vervolgens meermaals problemen kende met een zestal burens (waaronder N. M. (...)) die van 2003 tot 2009 werd opgesloten wegens verkrachting, allen oud UÇK-strijders (Ushtria Çlirimtare e Kosovës; Kosovaarse Bevrijdingsleger), die u ten onrechte ervan verdachten als reservist met de Serviërs meegewerkt te hebben tijdens de oorlog. Zo gooiden uw*

belagers meermaals 's nachts stenen naar jullie, waardoor u overdag nauwelijks naar buiten kwam. U en uw familie belden ten gevolge van deze moeilijkheden verschillende keren de politie. Die politie reageerde een viertal keren op uw klacht. De politie kwam toen naar u toe, noteerde uw verklaringen en sprak met uw belagers. U meent evenwel dat de politie uw verklaringen nadien weggooiden en verder niets ondernam. U stelt dat de politie zich niet interesseert voor de problemen van Roma en dat Albanezen elkaar onderling niets aandoen. Aangezien u deze situatie niet meer volhield kwam u in 2009 met uw familie, via Hongarije naar België waar u op 20 oktober 2009 een eerste keer asiel vroeg. Op 2 februari 2010 werd volgens de Dublinverordeningen beslist om u en uw gezin (uw echtgenote K. E. (...) O.V. 6512697 en uw zeven kinderen) een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten te geven. U bleef echter in België met uw gezin. In 2012 kwam N. (...) bij uw vader in Kosovo en vroeg waar u zich bevond. Hoewel uw vader zei dat u in het buitenland was, dacht N. (...) dat u zich verborgen hield in de stal, waarop hij die in brand stak. Toen de brandweer ter plekke was, was de stal reeds helemaal afgebrand. Uw vader diende klacht in bij de politie die N. (...) over de brand ondervroeg. N. (...) ontkende evenwel elke betrokkenheid. Toen uw vader de politie vervolgens contacteerde om te informeren naar de stand van het onderzoek, zei de politie dat ze de dader niet konden vinden. U meent dat de politie zaken weglaat uit het dossier. Uw vader wendde zich in 2012 ook tot, naar wat u vermoedt, UNMIK (de tijdelijke VN administratie in Kosovo). De tolk vertaalde evenwel niet op een correcte manier, waardoor er geen verdere stappen zijn ondernomen. Uiteindelijk keerde u op 25 september 2014 van België via Duitsland terug naar Kosovo waar u op 1 november 2014 met uw gezin aankwam. U verbleef bij uw vader in Lipjan. Op 16 november 2014 werd rond 9u30 aan de deur geklopt. U beseftte dat dit Albanezen waren en verstopte zich met uw gezinsleden op de zolder van het huis. Uw vader opende de deur, en vertelde aan N. (...) en vier andere Albanezen dat u niet thuis was. Uw vader zei hen dat ze binnen mochten zoeken, waarop de Albanezen tot in de woonkamer kwamen. Eenmaal jullie belagers weer vertrokken waren, belde uw vader naar de politie, die hem enkel zei dat hij wel wist waarom ze niet zouden komen. U vluchtte met uw gezin naar Gracanice (Kosovo) waar u vier dagen verbleef in een leegstaand huis van een Romafamilie. Op 20 november 2014 hoorde u van andere Roma dat Albanezen hen vroegen waar u zich bevond. Uit hun beschrijving leidde u af dat N. (...) één van hen was. Jullie gingen vervolgens naar Ferizaj (Kosovo), waar u wederom hoorde van anderen dat jullie gezocht werden. U besloot daarom Kosovo opnieuw te verlaten en vertrok op 21 november 2014 met uw familie naar België. U kwam op 27 november 2014 aan en diende dezelfde dag een tweede asielaanvraag in. U hoorde van uw vader dat uw belagers u nog tweemaal thuis kwamen zoeken en zich hierbij agressief gedroegen naar uw vader toe.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u bij volgende originele documenten neer: de geboorteaktes van u, uw echtgenote en uw kinderen (alle uitgereikt in november 2014); uw huwelijksakte (d.d. 14 november 2014); een attest van de gemeente Lipjan d.d. 13 november 2014 waaruit blijkt dat u in Kosovo geen grond bezit; een politieverslag d.d. 27 april 2012 waaruit uw problemen met enkele Albanezen blijken; een Kosovaarse rekening d.d. 20 november 2014 ontvangen na de aankoop van frisdrank; en een attest van de Duitse vreemdelingendienst (d.d. 30 oktober 2014) waarin u een verblijfplaats wordt toegekend. U bent verder in het bezit van kopies van volgende documenten: uw Servisch paspoort (d.d. 9 februari 2007); uw Kosovaarse identiteitskaart (d.d. 10 januari 2009) en die van uw echtgenote (d.d. 20 maart 2006); de paspoorten van uw kinderen (alle uitgereikt in 2008), de geboorteaktes van uw kinderen (alle uitgereikt in 2009); en uw huwelijksakte (d.d. 13 juli 2009).

#### B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Allereest dient opgemerkt te worden dat u in september 2009 u zichzelf bij de Hongaarse autoriteiten identificeerde als K. A. (...), niettegenstaande u werkelijk K. V. (...) heet. Ook uw echtgenote nam haar een andere identiteit aan. Zij verklaarde aan de Hongaarse autoriteiten O. S. (...) te heten, terwijl ze in werkelijkheid K. E. (...) heet (1ste AA DVZ terugnameverzoek, vraag 3). Dergelijke vaststelling is nefast voor uw algemene geloofwaardigheid.

Verder dienen de nodige vraagtekens geplaatst te worden bij uw beweerde terugkeer naar Kosovo in 2014. Zo bent u niet in het bezit van uw paspoort waaruit uw beweerde terugkeer onomstotelijk kan blijken. U stelt niet te weten waar uw paspoorten (U bezit een Kosovaars en een Servische paspoort) nu zijn. Het is evenwel op zijn minst merkwaardig te noemen dat u er wel in slaagt om jullie geboorteaktes en jullie huwelijksakte voor te leggen, terwijl u noch uw paspoorten, noch die van uw gezinsleden kan voorleggen. Aangezien uit informatie blijkt dat geboorteaktes en huwelijksaktes door derden kunnen aangevraagd worden, laten zij geenszins toe uw effectieve terugkeer naar Kosovo in 2014 te staven. De attesten van de gemeente waaruit blijkt dat u geen grond bezit laten evenmin toe dergelijke conclusie te trekken. Uit niets blijkt immers dat u lijfelijk in Kosovo aanwezig diende te zijn om dergelijk attest aan te

vragen en dat u persoonlijk om deze attesten diende te gaan. De voorgelegde rekening vermeldt uw naam niet waardoor er evenmin uw terugkeer naar Kosovo uit afgeleid kan worden. Dat de nodige vraagtekens dienen geplaatst te worden bij uw beweerde terugkeer naar Kosovo en bijgevolg ook aan de beweerde problemen (het bezoek van N. (...) en enkele Albanezen waardoor u zich op zolder ging verstoppen) nadien blijkt trouwens uit het feit dat u stelde dat het bezoek van N. (...) om half tien 's ochtends was (CGVS, p.18), terwijl uw echtgenote verklaarde dat het ongeveer 's nachts was (CGVS partner, p.7). Gelet op het feit dat N. (...) en de anderen toen gewapend waren, is het bovendien weinig geloofwaardig dat uw vader hen zei dat ze zijn huis mochten doorzoeken terwijl u en uw gezin op de zolder verstopt waren (CGVS, p.18).

Ook bij de beweerde problemen die uw vader kende in uw afwezigheid in 2012 toen de stal afbrand dient het nodige voorbehoud geplaatst te worden. Ter staving van deze feiten legt u een politieverlag d.d. 27 april 2012 met bijlage neer. Allereerst dient opgemerkt te worden dat het politieverlag, opgesteld op 27 april 2012, onderaan vermeldt dat bijkomende informatie in de bijlage te vinden is. De bijlage is echter opgesteld op 3 mei 2012 waardoor het op zijn minst merkwaardig te noemen is dat reeds op 27 april 2012 naar deze bijlage verwezen wordt. Het politieverlag d.d. 27 april 2012 stelt trouwens dat u die dag zelf klacht indiende bij de politie omdat uw schuur in brand was gestoken, dat de politie u nog contacteerde, waarna u de bescherming van UNMIK en de Kosovaarse politie inriep. Tijdens uw interview op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u van 2009 tot 2014 in België verbleef en dat uw vader in 2012 klacht indiende bij de politie naar aanleiding van de brandstichting (CGVS, p. 3, p. 9 en p. 14). Ook uit de bijlage van 3 mei 2012 blijkt dat uw vader klacht indiende. Gelet op voorgaande komt niet enkel de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de feiten van 2012 in het gedrang, ook bij de bewijswaarde van uw voorgelegde documenten dienen bijgevolg de nodige vraagtekens geplaatst te worden.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen komt uw algemene geloofwaardigheid sterk op de helling te staan.

Hoe dan ook, mocht er geloof gehecht worden aan uw verklaringen en mocht er bewijswaarde aan uw documenten worden toegekend, u heeft niet aangetoond dat u voor de door u aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Opdat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem of haar te mogen verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u geenszins gedaan heeft. U meent dat het optreden van de politie naar aanleiding van uw problemen ontoereikend is geweest. Uit uw verklaringen blijkt echter dat de politie vier maal naar u toe is gekomen als antwoord op uw oproepen. U werd toen gehoord en uw verklaringen werden genoteerd. Vervolgens werd N. (...) ook enkele keren ondervraagd door de politie (CGVS, p. 15 – p. 17). Ook uit het door u neergelegde rapport van de politie blijkt dat de politie optrad. Hierin wordt namelijk vermeld dat de politie ter plaatse ging om u te contacteren, en dat de politie intensief gewerkt heeft om de belagers te identificeren en aan het gerecht te bezorgen, hoewel dit geen resultaat heeft opgeleverd. Er dient in dit verband opgemerkt te worden dat het feit dat de politie niet steeds op uw oproepen reageert, zoals u beweert, of uw belagers (nog) niet gearresteerd werden/worden (CGVS, p. 16 en p. 17) te wijten kan zijn aan tal van factoren (zoals het feit dat er aan andere zaken prioriteit wordt gegeven, hetgeen u zelf aanhaalt (CGVS, p. 16), of aan een gebrek aan bewijzen) zonder dat hieruit zondermeer besloten kan worden tot het slecht functioneren van de politie. Wat betreft uw verklaring dat de politie niets onderneemt omdat Albanezen elkaar onderling niets zullen aandoen (CGVS, p. 17), moet gewezen worden op het feit de autoriteiten N. (...) van 2003 en 2009 in de gevangenis hebben opgesloten wegens een verkrachtingszaak (CGVS, p. 12). Uw bewering dat de politie zich niet interesseert voor de problemen van Roma (CGVS, p.15), is bovendien niet in overeenstemming te brengen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat Roma, Ashkali en Egyptenaren in geval van moeilijkheden zonder problemen en in vertrouwen klacht kunnen neerleggen bij de politie. Voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Uit de informatie blijkt verder dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2015 op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de

*internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Verder hebben etnische minderheden net als elke burger in Kosovo toegang tot rechtbanken en advocaten en, in gevallen die door de wet zijn voorgeschreven, wordt rechtshulp automatisch toegekend. Hoewel u meent dat de politie u onvoldoende geholpen heeft, heeft u uw onvrede over het politioptreden nooit ergens gemeld (CGVS, p.17 en p.22). Uw vader zou 1 keer UNMIK op de hoogte gebracht hebben maar kende toen problemen met de tolk (CGVS, p. 17). Uw verklaring geen verdere stappen ondernomen te hebben omdat de instanties u toch steeds naar de politie zouden sturen en omdat tolken niet goed vertalen, kan niet weerhouden worden. Wat dit betreft immers dient gewezen te worden op de mogelijkheden die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politioptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE (waarvan de eerste drie instanties Kosovaarse en dus Albanees sprekende instanties zijn, u spreekt bovendien Albanees, CGVS, p.3). Dergelijke klachten hebben bovendien reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen van politieagenten. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.*

*Bijgevolg blijkt uit uw verklaring niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Uw documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en die van uw familieleden worden in deze beslissing niet betwist. Ook uw verblijf in Duitsland staat niet ter discussie. Naar de politieverklaring en de voorgelegde rekening is hierboven in de beslissing reeds verwezen. Het attest waaruit blijkt dat u geen grond bezit staat enkel en alleen dat, niets meer.*

*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen gaan in op enkele motieven van de bestreden beslissingen en trachten deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij beroepen zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissingen omtrent de in Hongarije voorgehouden niet correcte identiteit oordeelt de Raad dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partijen aldus geen belang hebben bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door verwerende partij aangehaalde motieven dat aan het door verzoekende partijen voorgehouden asielaanvraag totaal geen geloof kan worden gehecht.

2.2.3.1. Verzoekende partijen menen dat de vraagtekens die door verwerende partij worden geplaatst bij de terugkeer in 2014 berusten op louter sentiment vanwege verwerende partij en niet worden aannemelijk gemaakt door enig objectief element.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat verwerende partij desbetreffend louter feitelijke vaststellingen doet, in het bijzonder dat geen bewijs wordt aangebracht van deze terugkeer en dat beide partners over de zich in de voorgehouden periode van terugkeer voorgedane feiten op flagrante wijze tegenspreken. Verzoekende partijen laten deze vaststellingen *in concreto* ongemoeid waardoor deze als onbetwist en vaststaand worden beschouwd. De Raad oordeelt dat voormelde tegenstrijdigheid op fundamentele wijze het door verzoekende partijen voorgehouden asielrelaas ondermijnt.

2.2.4.1. Betreffende de motivering van verwerende partij aangaande het bijgebrachte politieverlag betogen verzoekende partijen dat *“het loutere gegeven dat de bijlage bij het politieverlag van latere datum is dan het politieverlag zelf, op zich geen voldoende indicatie is dat het document niet authentiek zou zijn”*. Verzoekende partijen menen dat een bijlage steeds later kan worden opgesteld. Ten slotte beweren verzoekende partijen dat het politieverlag niet vermeldt dat eerste verzoekende partij de klacht heeft ingediend, doch wel dat deze klacht voor rekening van eerste verzoekende partij werd ingediend door haar vader.

2.2.4.2. De Raad wijst er evenwel op dat verwerende partij de latere datum van de bijlage niet hanteert als enig motief. De opmerkelijke vaststelling dat de bijlage waarnaar verwezen in het politieverlag van een latere datum is, dient dan ook te worden samen gelezen met de vaststelling dat eerste verzoekende partij de klacht indient met betrekking tot de brand van de schuur hoewel eerste verzoekende partij naar eigen voorhouden op dat ogenblik in België verbleef. Uit de vertaling van het politierapport (administratief dossier, stuk 10, deel 3) blijkt duidelijk – in tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden – dat eerste verzoekende partij met naam en geboortedatum genoemd wordt als indiener van deze klacht. De vaststelling dat de inhoud van de bijgebrachte documenten niet strookt met het beweerde asielrelaas verhindert op absolute wijze ook maar enig geloof aan dit relaas te hechten.

2.2.5. Waar verzoekende partijen betogen dat *“een adequate bescherming voor verzoekers uiteraard geen strafrechtelijke sanctionering van N. (...) betekent nadat zij het slachtoffer zijn geworden van een aanslag op hun leven, doch in wezen een voltijdse bescherming veronderstelt”* wijst de Raad erop dat een absolute bescherming door geen enkele rechtsstaat kan worden geboden. Voor het overige stelt de Raad vast dat de desbetreffende motivering van verwerende partij aangaande de mogelijkheid tot het zich beroepen op de hulp en bescherming van de in hun land van herkomst aanwezige autoriteiten door verzoekende partijen niet *in concreto* wordt weerlegd.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Kosovo een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT